KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1239/95,

annettu 31 päivänä toukokuuta 1995,

yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamiseksi menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista 27 päivänä heinäkuuta 1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 [1] ja erityisesti sen 114 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksella (EY) N:o 2100/94 yhteisön kasvinjalostajanoikeuksista luodaan uusi yhteisön kasvinjalostajanoikeusjärjestelmä, joka mahdollistaa koko yhteisössä voimassa olevan kasvinjalostajanoikeuden,

yhteisön kasvilajikeviraston olisi toteutettava tällainen järjestelmä tehokkaalla tavalla ja tutkintavirastojen olisi avustettava sitä suorittamalla kyseisten kasvilajikkeiden tekninen tutkimus, ja se voi käyttää hyväkseen kansallisten yksiköiden palveluita tai omaa tätä tarkoitusta varten perustettua yksikköään; tässä yhteydessä on välttämätöntä määritellä viraston ja sen omien yksiköiden välinen yhteys sekä tutkintavirastojen ja kansallisten yksiköiden välinen yhteys,

viraston tekemistä päätöksistä saa hakea muutosta sen valituslautakunnalta, joka olisi perustettava, ja sen menettelyjä koskevat säännökset hyväksyttävä; hallintoneuvosto voi tarvittaessa perustaa yhden tai useampia ylimääräisiä valituslautakuntia,

asetuksen (EY) N:o 2100/94 23, 29, 34, 35, 36, 42, 45, 46, 49, 50, 58, 81, 85, 87, 88 ja 100 artiklan tietyissä säännöksissä säädetään jo nimenomaisesti, että niiden täytäntöönpanoa varten laaditaan tai voidaan laatia yksityiskohtaiset säännöt; samaa tarkoitusta varten laaditaan muita yksityiskohtaisia sääntöjä, jos selvennystä tarvitaan,

yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirtyminen tai sen saantiin liittyvän oikeuden siirtyminen on määriteltävä rekistereihin tehtäviä merkintöjä koskevissa säännöissä,

asiassa on kuultu yhteisön kasvilajikeviraston hallintoneuvostoa, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat kasvinjalostajanoikeuksia käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO:

MENETTELYN OSAPUOLET, VIRASTO JA TUTKINTAVIRASTOT

I LUKU:

MENETTELYN OSAPUOLET

1 artikla

Menettelyn osapuolet

1. Seuraavat henkilöt voivat olla osapuolia menettelyssä yhteisön kasvilajikevirastossa, jäljempänä "virasto":

a) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakija,

b) asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu väitteentekijä,

c) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden haltija tai haltijat, jäljempänä "omistaja",

d) henkilö, jonka hakemus tai pyyntö on edellytys viraston päätökselle.

2. Virasto voi sallia myös muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden väliintulon kirjallisesta pyynnöstä, jos nämä ovat suoraan ja henkilökohtaisesti menettelyn asianosaisia.

3. Luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä sekä muuta yhteisöä, joka on kyseiseen yhteisöön sovellettavan lain mukainen oikeushenkilö, pidetään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuna henkilönä.

2 artikla

Menettelyn osapuolten nimeäminen

1. Menettelyn osapuolen nimi ja osoite on ilmoitettava.

2. Luonnollisista henkilöistä ilmoitetaan henkilön suku- ja etunimet. Oikeushenkilöiden nimet samoin kuin yhtiöiden ja yritysten nimet ilmoitetaan niiden virallisessa muodossa.

[1] EYVL N:o L 227, 1.9.1994, s. 1

3. Osoitteissa on oltava kaikki asiaankuuluva hallinnollinen tieto, mukaan lukien sen valtion nimi, jossa menettelyn osapuolella on koti- tai toimipaikka, tai jossa liikeyrityksen kotipaikka sijaitsee. Jokaista menettelyn osapuolta kohden on asianmukaista ilmoittaa ainoastaan yksi osoite; jos osoitteita ilmoitetaan useampia, ainoastaan ensiksi mainittu osoite otetaan huomioon, jollei menettelyn asianomainen nimeä yhtä osoitteista tiedoksiantoosoitteekseen.

4. Jos menettelyn osapuoli on oikeushenkilö, on myös ilmoitettava sen luonnollisen henkilön nimi ja osoite, joka laillisesti edustaa menettelyn osapuolta asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön nojalla. Edellä 2 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin tähän luonnolliseen henkilöön.

Virasto voi sallia poikkeuksia ensimmäisestä alakohdasta.

5. Jos komissio tai jäsenvaltio on osallisena menettelyssä, sen on ilmoitettava edustajansa jokaiseen menettelyyn, johon se osallistuu.

3 artikla

Menettelyn osapuolten käyttämät kielet

1. Menettelyn osapuolen ensimmäiseen virastolle antamaan ja allekirjoittamaan asiakirjaan valitsemaa yhteisöjen virallista kieltä on käytettävä, kunnes virasto tekee lopullisen päätöksensä.

2. Jos menettelyn osapuoli toimittaa allekirjoittamansa, jollakin muulla kuin 1 kohdan mukaisesti käytettävällä yhteisöjen virallisella kielellä laaditun asiakirjan, asiakirja katsotaan vastaanotetuksi, kun virastolla on käytettävissään asiakirjasta muun yksikön toimittama käännös tarvittavalle kielelle.

Virasto voi sallia tästä vaatimuksesta poikkeamisen.

3. Jos suullisessa menettelyssä osapuoli käyttää jotakin muuta yhteisöjen virallista kieltä kuin jota viraston toimivaltaiset virkamiehet tai muut menettelyn osapuolet taikka nämä molemmat käyttävät ja jota kieltä myös hänen olisi käytettävä, hänen on huolehdittava simultaanitulkkauksen järjestämisestä käyttämälleen kielelle. Jollei sellaisesta tulkkauksesta ole huolehdittu, suullinen menettely voi jatkua viraston toimivaltaisten virkamiesten käyttämällä kielellä sekä menettelyn toisten osapuolten käyttämillä kielillä.

4 artikla

Kielet suullisessa menettelyssä ja todistelun vastaanottamisessa

1. Jokainen osapuoli, todistaja ja asiantuntija, jota kuullaan suullisessa menettelyssä, saa käyttää jotain yhteisöjen virallisista kielistä.

2. Jos 1 kohdassa mainittu todistelu sallitaan menettelyn osapuolen pyynnöstä eikä menettelyn osapuoli, todistaja tai asiantuntija kykene ilmaisemaan itseään riittävästi millään yhteisöjen virallisella kielellä, heitä voidaan kuulla ainoastaan, jos se menettelyn osapuoli, joka on kutsunut todistajan kuultavaksi, huolehtii tulkkauksesta niille kielille, joita kaikki menettelyn osapuolet käyttävät, tai jos tällaista kieltä ei ole, tulkkaus on järjestettävä viraston toimivaltaisen henkilöstön käyttämälle kielelle. Virasto voi sallia tarvittaessa poikkeuksia ensimmäisestä alakohdasta.

3. Viraston toimivaltaisen henkilöstön antamat lausunnot tai menettelyyn osallistuneiden henkilöiden, todistajien ja asiantuntijoiden jollakin yhteisöjen virallisella kielellä suullisen menettelyn tai todistelun aikana antamat lausunnot merkitään yksityiskohtaisesti pöytäkirjaan sillä kielellä, jolla lausunto on annettu. Muilla kielillä annetut lausunnot otetaan pöytäkirjaan viraston toimivaltaisen henkilöstön käyttämällä kielellä.

5 artikla

Menettelyn osapuolten asiakirjojen kääntäminen

1. Jos menettelyn osapuoli jättää asiakirjan jollakin muulla kuin yhteisöjen virallisella kielellä, virasto voi vaatia menettelyn osapuolelta vastaanotettujen asiakirjojen kääntämistä sille kielelle, jota joko toinen menettelyn osapuoli tai toimivaltainen viraston henkilöstön jäsen käyttää.

2. Jos menettelyn osapuolen on toimitettava tai hän on toimittanut käännöksen asiakirjasta, virasto voi vaatia häntä toimittamaan määräajassa todistuksen, että käännös vastaa alkuperäistä tekstiä.

3. Ellei 1 kohdassa tarkoitettua käännöstä eikä 2 kohdassa tarkoitettua todistusta toimiteta, pidetään asiakirjaa saapumatta jääneenä.

II LUKU:

VIRASTO

1 jakso

Virastojen komiteat

6 artikla

Komitean jäsenten kelpoisuus

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut komiteat koostuvat viraston pääjohtajan harkinnan mukaan teknisesti tai oikeudellisesti pätevistä jäsenistä tai molemmista.

2. Teknisen jäsenen on oltava kasvitieteen alalla loppututkinnon suorittanut tai kokemuksen kautta pätevöitynyt tällä alalla.

3. Oikeudellisen jäsenen on oltava joko oikeustieteellisen loppututkinnon suorittanut tai kokemuksen kautta pätevöitynyt henkisen omaisuuden tai kasvilajikerekisteröinnin alalla.

7 artikla

Komitean päätökset

1. Komitea käsittelee asetuksen (EY) N:o 2100/94 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut päätökset, jotka koskevat:

— mainitun asetuksen 67 artiklan 2 kohdan mukaista päätöksen lykkäämättä jättämistä,

— mainitun asetuksen 70 artiklan mukaista oikaisua,

— mainitun asetuksen 80 artiklan mukaista menetetyn määräajan palauttamista, ja

— mainitun asetuksen 85 artiklan 2 kohdan ja 75 artiklan mukaista kulujen jakamista.

2. Komitean päätös tehdään sen jäsenten enemmistöllä.

8 artikla

Komitean yksittäisen jäsenen toimivalta

1. Komitea nimeää yhden jäsenistään esittelijäksi, joka toimii komitean puolesta.

2. Esittelijä voi erityisesti

a) suorittaa 25 artiklassa säädettyjä tehtäviä ja valvoa tutkintaviraston kertomusten toimittamista;

b) jatkaa menettelyä virastossa, tiedottaa havaituista puutteista, jotka menettelyn osapuolen on korjattava, ja asettaa määräaikoja; ja

c) varmistaa osapuolten välisessä menettelyssä tiiviin neuvonpidon ja tietojen vaihdon.

9 artikla

Pääjohtajan asema

Viraston pääjohtaja varmistaa hänen hoitoonsa uskottujen päätösten yhdenmukaisuuden. Hän erityisesti vahvistaa edellytykset, joiden mukaan päätökset tehdään neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan väitteistä mainitun asetuksen 61, 62, 63 tai 66 artiklan mukaisista päätöksistä.

10 artikla

Neuvottelut

Viraston henkilöstön jäsenet saavat käyttää maksutta neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti nimettyjen kansallisten yksiköiden tiloja järjestääkseen määräajoin neuvotteluja menettelyn osapuolten ja kolmansien kanssa.

2 jakso:

Valituslautakunta

11 artikla

Valituslautakunta

1. Perustetaan valituslautakunta valitusten ratkaisemiseksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 67 artiklassa tarkoitetuista päätöksistä. Tarvittaessa hallintoneuvosto voi viraston ehdotuksesta perustaa useampia valituslautakuntia. Tällöin sen on määritettävä valituslautakuntien välinen työnjako.

2. Kukin valituslautakunta koostuu teknisesti ja oikeudellisesti pätevistä jäsenistä: 6 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin. Puheenjohtajan on oltava oikeudellisesti pätevä jäsen.

3. Valituslautakunnan puheenjohtajan on uskottava valituksen tutkinta yhdelle lautakunnan jäsenistä, joka toimii esittelijänä. Tällaiseen tehtävään voi sisältyä tarvittaessa todistelun vastaanottaminen.

4. Valituslautakunnan päätökset tehdään sen jäsenten enemmistöllä.

12 artikla

Valituslautakunnan kirjaamo

1. Viraston pääjohtaja perustaa valituslautakuntaan kirjaamon; viraston henkilöstön jäsenet ovat esteellisiä, jos he ovat osallistuneet menettelyyn, jossa valituksenalainen päätös tehtiin.

2. Kirjaamon työntekijät vastaavat erityisesti:

— suullisen menettelyn pöytäkirjan pitämisestä sekä todistelun järjestämisestä tämän asetuksen 63 artiklan mukaisesti; ja

— kulujen jakamisesta asetuksen (EY) N:o 2100/94 85 artiklan 5 kohdan ja tämän asetuksen 76 artiklan mukaisesti;

— tämän asetuksen 77 artiklassa tarkoitettujen kulujen maksun vahvistamisesta.

III LUKU:

TUTKINTAVIRASTOT

13 artikla

Tehtävän antaminen asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle tutkintavirastolle

1. Kun hallintoneuvosto siirtää vastuun teknisestä tutkimuksesta jäsenvaltion toimivaltaiselle virastolle, viraston pääjohtajan on ilmoitettava tehtävästä tällaiselle virastolle, jäljempänä "tutkintavirasto". Toimeksianto tulee voimaan päivänä, jona viraston pääjohtaja ilmoittaa asiasta. Tätä säännöstä sovelletaan soveltuvin osin tutkintavirastolle annettua tehtävää peruutettaessa, jollei 15 artiklan 6 kohdasta muuta johdu.

2. Tutkintaviraston henkilöstön jäsen, joka osallistuu tekniseen tutkimukseen, ei saa ilman lupaa käyttää tai paljastaa kenellekään asiaankuulumattomalle henkilölle tosiseikkoja, asiakirjoja tai muita teknisen tutkimuksen suorittamisen aikana tai yhteydessä tietoonsa saamiaan tietoja; tämä velvoite jatkuu kyseisen teknisen tutkimuksen päätyttyä sen jälkeen, kun tutkijat ovat lopettaneet tehtävänsä ja kyseiselle tutkintavirastolle annettu tehtävä on peruutettu.

3. Edellä 2 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin kasvilajikkeesta saatuun aineistoon, jonka hakija on tarjonnut tutkintaviraston käytettäväksi.

4. Virasto valvoo 2 ja 3 kohdan noudattamista ja päättää tutkintaviraston henkilöstön jäsenten jäävääsemisestä tai heihin kohdistetuista väitteistä asetuksen (EY) N:o 2100/94 81 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

14 artikla

Tehtävän antaminen asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 2 kohdassa tutkintavirastolle

1. Jos virasto aikoo uskoa toimielimille vastuun lajikkeiden teknisestä tutkimuksesta asetuksen 55 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen on hallintoneuvoston suostumuksen saamiseksi toimitettava sille perusteltu selvitys tällaisen yksikön teknisestä soveltuvuudesta tutkintavirastoksi.

2. Jos virasto aikoo perustaa oman yksikön lajikkeiden teknistä tutkimista varten, sen on hallintoneuvoston suostumuksen saamiseksi toimitettava sille perusteltu selvitys tällaisen yksikön teknisestä ja taloudellisesta soveltuvuudesta siihen tarkoitukseen sekä yksikön sijainnista.

3. Kun hallintoneuvosto antaa suostumuksensa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuille perustelluille selvityksille, viraston pääjohtaja voi tiedottaa tästä 1 kohdassa tarkoitetuille toimielimille tai vastaavasti julkaista 2 artiklassa tarkoitetun kyseisen yksikölle uskotun tutkintatehtävän *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.* Tämä tutkintatehtävän antaminen on mahdollista peruuttaa ainoastaan hallintoneuvoston suostumuksella. 13 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin 1 kohdassa tarkoitettuihin yksikön henkilöstön jäseniin.

15 artikla

Menettely tutkintatehtävässä

1. Tutkintavirastolle annettu tutkintatehtävä toteutetaan viraston ja tutkintaviraston välisellä kirjallisella sopimuksella, jossa määritetään tutkintaviraston suorittaman kasvilajikkeiden teknisen tutkimuksen kulku sekä asetuksen (EY) N:o 2100/94 58 artiklassa tarkoitettu maksu. Kun on kyse 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta yksiköstä, annettu tutkintatehtävä toteutetaan noudattaen viraston antamia työmenetelmiä koskevia sisäisiä sääntöjä.

2. Kirjallisella sopimuksella on sellainen vaikutus, että tutkintaviraston henkilöstön jäsenten sopimuksen mukaisesti tekemiä tai tehtäväksi annettuja toimenpiteitä pidetään kolmanteen nähden viraston tekeminä toimenpiteinä.

3. Jos tutkintavirasto aikoo käyttää hyväkseen muiden teknisesti pätevien yksiköiden palveluita asetuksen 56 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tällaiset yksiköt on mainittava viraston kanssa tehdyssä sopimuksessa. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 81 artiklan 2 kohdan sekä 13 artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin henkilöstön jäseniin, joiden on allekirjoitettava kirjallinen sitoumus noudattaa vaitiolovelvollisuutta.

4. Viraston tutkintavirastolle suorittama maksu vastaa tämän asetuksen osana viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1999 93 artiklan 1 kohdassa säädettyjen vaatimusten perusteella vahvistettavia asteikkoja. Vahvistettuja asteikkoja voidaan muuttaa vain muuttamalla annettua komission asetusta (EY) N:o 1238/95 [1] yksityiskohtaisista säännöistä neuvoston asetuksen (EY) N:o 2100/94 soveltamiseksi maksuissa yhteisön kasvilajikevirastolle.

5. Tutkintavirasto esittää määräajoin virastolle erittelyn kyseisen teknisen tutkimuksen suorittamiseen ja tarvittavien vertailukokoelmien ylläpitoon liittyvistä kustannuksista. Kun on kyse 3 kohdassa tarkoitetuista olosuhteista, tutkintavirasto esittää virastolle yksiköitä koskevan erillisen tilintarkastuskertomuksen.

[1] Ks. tämän virallisen lehden sivu 31

6. Tutkintavirastolle annetun tehtävän peruuttaminen ei ole mahdollista ennen päivää, jona 1 kohdassa tarkoitetun kirjallisen sopimuksen kumoaminen tulee sovellettavaksi.

II OSASTO:

ERITYISET MENETTELYT VIRASTOSSA

I LUKU:

HAKEMUS YHTEISÖN KASVINJALOSTAJANOIKEUDEN SAAMISEKSI

1 jakso:

Hakijan toimenpiteet

16 artikla

Hakemuksen jättäminen

1. Hakemus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden saamiseksi jätetään kahtena kappaleena virastoon tai kolmena kappaleena asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaisiin kansallisiin toimielimiin tai perustettuihin yksiköihin.

2. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 49 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan virastoon toimitettaviin tietoihin sisältyy:

— tiedot hakijan ja tarvittaessa tämän menettelyyn valtuuttaman edustajan tunnistamiseksi,

— kansallinen toimielin tai viraston yksikkö, johon yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskeva hakemus on jätetty, ja

— kyseisen lajikkeen väliaikainen nimi.

3. Virasto antaa ilmaiseksi käytettäväksi seuraavat lomakkeet, jotka hakijan on täytettävä ja allekirjoitettava:

a) hakemuslomake ja tekninen kyselylomake yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevan hakemuksen tekemiseksi;

b) lomake, jolla voi täydentää 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja, ja jossa ilmoitetaan seuraamuksista, jollei hakija ilmoita tietoja.

17 artikla

Hakemuksen vastaanottaminen

1. Kun asetuksen 30 artiklan 4 kohdan mukainen kansallinen toimielin, jolle tehtävä on annettu, tai perustettu oma yksikkö vastaanottaa hakemuksen, se toimittaa asetuksen 49 artiklan 2 kohdan mukaisesti hakemuksen ja sen vastaanottokuitin virastolle. Vastaanottokuitissa on oltava ainakin kansallisen toimielimen rekisterinumero, toimitettujen asiakirjojen lukumäärä sekä päivämäärä, jona hakemus vastaanotettiin kansallisessa toimielimessä tai omassa yksikössä. Jäljennöksen toimitetusta vastaanottokuitista tomittaa hakijalle kansallinen toimielin tai oma yksikkö.

2. Kun virasto vastaanottaa hakemuksen suoraan hakijalta tai oman yksikön tai kansallisen toimielimen välityksellä, sen on, rajoittamatta muiden säännösten soveltamista, merkittävä asiakirjat rekisterinumerolla sekä virastoon saapumispäivämäärällä ja annettava hakijalle vastaanottokuitti. Kuitissa on oltava vähintään viraston antama rekisterinumero, vastaanotettujen asiakirjojen lukumäärä ja päivämäärä, jona hakemus vastaanotettiin virastossa sekä asetuksen (EY) N:o 2100/94 51 artiklan mukainen hakemuspäivä. Jäljennös vastaanottokuitista on lähetettävä kansalliselle toimielimelle tai omalle yksikölle, jonka välityksellä hakemus viraston puolesta vastaanotettiin.

3. Jos virasto vastaanottaa hakemuksen oman yksikön tai kansallisen toimielimen välityksellä sen jälkeen, kun yksi kuukausi on kulunut umpeen siitä, kun hakija on toimittanut hakemuksen, asetuksen (EY) N:o 2100/94 51 artiklan mukainen hakemuspäivä ei saa olla aikaisempi kuin päivämäärä, jona hakemus vastaanotettiin virastossa, ellei virasto osoita riittävän asiakirja-aineiston perusteella, että hakija on toimittanut sille tiedot asetuksen (EY) N:o 2100/94 49 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

18 artikla

Edellytykset, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 1 kohdassa

1. Jos virasto huomaa, ettei hakemus täytä asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 1 kohdan edellytyksiä, sen on ilmoitettava hakijalle havaituista puutteista ja siitä, että ainoastaan sitä päivämäärää, jona riittävät tiedot saadaan hakijalta poistamaan havaitut puutteet, pidetään mainitun asetuksen 51 artiklassa tarkoitettuna hakemuspäivänä.

2. Hakemus täyttää asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 1 kohdan i alakohdan edellytykset ainoastaan, jos aika ja maa on ilmoitettu mainitun asetuksen 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen luovutuksen osalta, tai mainittujen tietojen puuttuessa, on ilmoitettu, ettei tällaista luovutusta ole vielä tapahtunut.

3. Hakemus täyttää asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 1 kohdan j alakohdan edellytykset ainoastaan, jos aika ja maa, jossa aikaisempi lajiketta koskeva hakeus on esitetty, on hakijan tietojen mukaan ilmoitettu koskien

— lajikkeen hakemusta lajikkeen omistajan oikeuden myöntämiseen, ja

— hakemusta lajikkeen virallisen hyväksymisen todentamista ja markkinoille saattamista varten, jos virallinen hyväksyminen sisältää lajikkeen virallisen kuvauksen jäsenvaltiossa tai valtioissa, joka on uusia kasvilajikkeita suojaavan kansainvälisen liiton jäsen.

19 artikla

Edellytykset, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 2100/94 50 artiklan 2 kohdassa

1. Jos virasto huomaa, ettei hakemus täytä 2, 3 ja 4 kohdan tai 16 artiklan säännöksiä, sen on sovellettava 17 artiklan 2 kohtaa, mutta vaadittava hakijaa korjaamaan havaitut puutteet asettamansa määräajan kuluessa. Jos näitä puutteita ei korjata hyvissä ajoin, viraston on hylättävä hakemus viipymättä asetuksen 61 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti.

2. Hakemuksessa on oltava seuraavat yksityiskohdat:

a) hakijan kansallisuus, jos hän on luonnollinen henkilö, ja 2 artiklassa tarkoitettu hänen nimeämänsä menettelyn osapuoli ja, jollei hän itse ole lajikkeen kasvattaja, lajikkeen kasvattajan nimi ja osoite;

b) suvun, lajin tai alalajin, johon lajike kuuluu, latinankielinen nimi ja yleisnimi;

c) ne lajikkeen ominaispiirteet, jotka hakijan käsityksen mukaan ovat selvästi erotettavissa muista lajikkeista; mainitut muut lajikkeet voidaan nimetä testauksessa käytettäviksi vertailulajikkeiksi;

d) jalostus, ylläpito ja lisäys; tietojen on sisällettävä

— lajikkeen ominaispiirteet, lajikenimi tai, mainittujen tietojen puuttuessa, alustava kuvaus, ja muun lajikkeen tai muiden lajikkeiden viljely, jota aineistoa on käytettävä toistuvasti lajikkeen tuottamiseen, tai

— ominaispiirteet, joita on geneettisesti muutettu, kun kyseinen lajike on neuvoston direktiivin 90/220/ETY [1] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu geneettisesti muunnettu organismi;

e) alue ja maa, jossa lajike jalostettiin tai keksittiin ja kehitettiin;

f) aika ja paikka lajikkeen lajikeosien tai sen korjatun aineiston ensimmäisen luovutuksen osalta lajikkeen uutuuden arvioimiseksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 10 artiklan mukaisesti, tai ilmoitus siitä, ettei sellaista luovutusta ole vielä tapahtunut;

g) viranomaisen maininta ja 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hakemusten rekisterinumerot;

h) olemassa olevat kansalliset kasvinjalostajanoikeudet tai kyseistä lajiketta koskevat patentit yhteisössä.

3. Virasto voi vaatia mitä tahansa tarpeellisia tietoja tai asiakirjoja sekä tarvittaessa teknisen tutkimuksen suorittamiseen liittyviä riittäviä piirroksia tai valokuvia asettamansa määräajan kuluessa.

4. Kun kyseinen lajike on direktiivin 90/220/ETY 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu geneettisesti muunnettu organismi, viraston on vaadittava hakijaa toimittamaan jäljennös toimivaltaisten viranomaisten kirjallisesta suostumuksesta, että lajike ei aiheuta vaaraa ympäristölle niiden teknisten tutkimusten perusteella, joita edellytetään suoritettaviksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 artiklan 55 ja 56 nojalla edellä mainitun direktiivin vaatimusten mukaisesti.

20 artikla

Vaatimus etuoikeudesta

1. Jos hakija vaatii asetuksen (EY) N:o 2100/94 52 artiklan 2 kohdan mukaisesti etuoikeutta sellaisen hakemuksen osalta, joka ei ole aikaisin hakemus 18 artiklan 3 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti ilmoitettavista hakemuksista, viraston on ilmoitettava, että etuoikeuspäivä voidaan antaa ainostaan aikaisimmalle hakemukselle. Jos virasto on antanut vastaanottokuitin, jossa oleva hakemuksen jättöpäivä ei ole ilmoitettavista hakemuksista aikaisin, ilmoitettua etuoikeuspäivää pidetään mitättömänä.

21 artikla

Yhteisön kasvinjalostajanoikeus menettelyn aikana

1. Jos on aloitettu toimet hakijaa vastaan asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskevassa hakemusrekisterissä, virasto voi lykätä hakemusmenettelyä. Virasto voi asettaa ajankohdan, jona se aikoo jatkaa ratkaisematonta menettelyä.

2. Kun lopullinen päätös tai mikä tahansa muu 1 artiklassa tarkoitetun toimen päätös on merkitty yhteisön

[1] EYVL N:o L 227, 1.9.1994, s. 1

kasvinjalostajanoikeusrekisteriin, virasto jatkaa menettelyä. Se voi aloittaa menettelyn aikaisemmin, mutta ei kuitenkaan ennen 1 kohdan mukaisesti asetettua määräpäivää.

3. Kun yhteisön kasvinjalostajanoikeus siirretään viraston kannalta pätevästi toiselle henkilölle, tämä henkilö voi jatkaa ensimmäisen hakijan hakemusta omanaan, jos hän ilmoittaa siitä virastolle yhden kuukauden kuluessa yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskevan hakemusrekisterin antamasta lopullisesta ratkaisusta. Ensimmäisen hakijan jo suorittamat asetuksen 80 artiklan mukaiset maksut katsotaan myöhemmän hakijan maksamiksi.

2 jakso:

Teknisen tutkimuksen suorittaminen

22 artikla

Testauksen suuntaviivat

1. Viraston pääjohtajan esityksestä hallintoneuvosto päättää testauksen suuntaviivoista. Päätöksen päivämäärä ja kyseinen kasvilaji julkaistaan 87 artiklassa tarkoitetussa virallisessa lehdessä.

2. Jos hallintoneuvosto ei ole päättänyt testauksen suuntaviivoista, viraston pääjohtaja voi päättää niistä väliaikaisesti. Väliaikainen päätös raukeaa hallintoneuvoston tekemän päätöksen päivänä. Jos viraston pääjohtajan väliaikainen päätös poikkeaa hallintoneuvoston päätöksestä, se ei vaikuta tekniseen tutkimukseen, joka on aloitettu ennen hallintoneuvoston tekemää päätöstä. Hallintoneuvosto voi päättää toisin olosuhteiden sitä vaatiessa.

23 artikla

Viraston pääjohtajan valtuus

1. Hallintoneuvoston päättäessä testausohjeista päätös sisältää pääjohtajalle oikeuden tehdä lajiketta koskevat lisäominaispiirteet ja niiden ilmaisut.

2. Jos viraston pääjohtaja käyttää 1 kohdan oikeuksiaan, sovelletaan soveltuvin osin 22 artiklan 2 kohtaa.

24 artikla

Viraston tutkintavirastolle ilmoittaminen

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 3 kohdan mukaisesti viraston on toimitettava tutkintavirastolle lajikkeen osalta jäljennökset seuraavista asiakirjoista:

a) hakemusasiakirja, teknisiä tietoja koskeva kyselylomake ja jokainen hakijan toimittama lisäasiakirja, joka sisältää tarvittavia tietoja teknisen tutkimuksen suorittamisesta;

b) hakijan 86 artiklan mukaisesti täyttämät lomakkeet;

c) asiakirjat, jotka liittyvät väitteelle, joka perustuu sille väittämälle, etteivät asetuksen (EY) N:o 2100/94 7—9 artiklassa säädetyt edellytykset ole täyttyneet.

25 artikla

Viraston ja tutkintaviraston yhteistyö

Teknisestä tutkimuksesta vastuussa olevan tutkintaviraston henkilöstön ja 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetyn esittelijän on teknisen tutkimuksen suorittamisen kaikissa vaiheissa toimittava yhteistyössä. Yhteistyö käsittää vähintään seuraavat seikat:

a) teknisen tutkimuksen suorittamisen valvonta, mukaan lukien koepalstojen sijaintipaikkojen sekä esittelijän käyttämien menetelmien tarkastaminen;

b) tutkintaviraston antamat tiedot kasvilajikkeen mahdollisesta aikaisemmasta luovuttamisesta, rajoittamatta kuitenkaan viraston muuta tarkastustyötä;

c) tutkintaviraston välikertomuksen esittäminen kustakin kasvukaudesta virastolle.

26 artikla

Tutkimuskertomusten muoto

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 57 artiklassa tarkoitettu tutkimuskertomus on tutkintaviraston henkilöstön vastuullisen jäsenen allekirjoitettava ja siinä on oltava maininta siitä, että tutkintakertomus on varattu viraston yksinomaiseen käyttöön mainitun asetuksen 57 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin mihin tahansa virastolle jätettävään välikertomukseen. Tutkintavirasto antaa jäljennöksen tällaisesta välikertomuksesta suoraan hakijalle.

27 artikla

Muut tutkimuskertomukset

1. Virasto voi pitää riittävänä perusteena päätöksen tekemistä varten tutkimuskertomusta tuloksista sellaisesta teknisestä tutkimuksesta, joka on toimivaltaisen viraston toimesta jäsenvaltiossa suoritettu tai on käynnissä kyseessä olevan lajin osalta asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti, jos

— tekniseen tutkimukseen annettu aineisto on täyttänyt määrän ja laadun suhteen määritellyt vaatimukset asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos tällaisista vaatimuksista on määrätty,

— tekninen tutkimus on toteutettu siten, että se on hallintoneuvoston toimeksiannon mukainen asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ja se on suoritettu testausta koskevia suuntaviivoja tai yleisiä ohjeita noudattaen asetuksen (EY) N:o 2100/94 56 artiklan 2 kohdan sekä tämän asetuksen 22 ja 23 artiklan mukaisesti,

— virastolla on ollut tilaisuus valvoa kyseessä olevan teknisen tutkimuksen suorittamista, ja

— jos lopullinen kertomus ei ole välittömästi saatavilla, kuhunkin kasvukauteen liittyvät väliaikaiset kertomukset on jätetty virastolle ennen tutkimuskertomusta.

2. Jos virasto ei katso 1 kohdassa tarkoitetun tutkimuskertomuksen muodostavan riittävää perustaa päätöksen tekemistä varten, se voi kuultuaan hakijaa ja kyseessä olevaa tutkimusvirastoa soveltaa asetuksen (EY) N:o 2100/94 55 artiklaa.

3. Viraston ja jäsenvaltion toimivaltaisen kansallisen kasvilajikeviraston on annettava toisilleen hallinnollista apua pitämällä pyynnöstä saatavilla jo olemassa olevat lajikkeita koskevat tutkimuskertomukset saman lajikkeen erotettavuuden, yhtenäisyyden ja pysyvyyden arvioimiseksi. Virasto tai kansallinen kasvilajikevirasto veloittaa tällaisen kertomuksen toimittamisesta toisilleen tietyn summan, josta kyseessä olevien virastojen kesken on sovittu.

3 jakso:

Kasvilajikkeen nimeäminen

28 artikla

Ehdotus lajikenimeksi

Hakijan ehdotus lajikenimeksi on allekirjoitettava ja jätettävä virastoon kahtena kappaleena, tai kolmena kappaleena jos nimiehdotukseen liittyy yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskeva hakemus, joka on jätetty kansalliseen yksikköön tai asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustettuun omaan yksikköön. Viraston on pidettävä maksutta saatavilla lomakkeita lajikenimen ehdotuksia varten.

29 artikla

Ehdotuksen tarkastelu

1. Jos yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevaan hakemukseen ei liity ehdotusta tai virasto ei voi hyväksyä ehdotettua lajikenimeä, viraston on ilmoitettava asiasta viipymättä hakijalle ja vaadittava tätä jättämään ehdotus tai uusi ehdotus ja ilmoitettava laiminlyönnistä aiheutuvat seuraamukset.

2. Kun virasto toteaa saadessaan teknisen tutkimuksen tulokset asetuksen (EY) N:o 2100/94 57 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ettei hakija ole jättänyt ehdotusta lajikenimeksi, sen on viipymättä hylättävä yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskeva hakemus mainitun asetuksen 61 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

30 artikla

Suuntaviivat lajikenimien määrittelemiseksi

Hallintoneuvoston vahvistamissa suuntaviivoissa on annettava yhdenmukaiset ja lopulliset perusteet, jotka koskevat asetuksen (EY) N:o 2100/94 63 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja lajikenimen geneerisen nimeämisen esteitä.

II LUKU

VÄITE

31 artikla

Väitteen tekeminen

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklassa tarkoitetuissa väitteissä on oltava:

a) hakijan nimi ja sen hakemuksen rekisterinumero, jota vastaan väite esitetään;

b) sen henkilön nimi, joka tekee väitteen 2 artiklassa tarkoitetun menettelyn osapuolena;

c) jos väitteentekijä on nimennyt itselleen edustajan menettelyyn, tämän nimi ja osoite;

d) asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut perusteet, joihin tehty väite perustuu sekä väitteen tueksi esitetyt erityiset tosiseikat, todistusaineisto ja perustelut.

2. Jos samaa yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevaa hakemusta vastaan tehdään useita väitteitä, virasto voi käsitellä nämä väitteet samassa menettelyssä.

32 artikla

Väitteen hylkääminen

1. Jos virasto havaitsee, ettei väite ole asetuksen (EY) N:o 2100/94 59 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä tämän asetuksen 31 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukainen tai ei yksilöi riittävän selkeästi hakemusta, jota vastaan väite on tehty, viraston on hylättävä väite perusteettomana, jollei havaittuja puutteita ole korjattu sen asettamassa määräajassa.

2. Jos virasto toteaa, ettei väite ole muiden asetuksen (EY) N:o 2100/94 säännöksien tai tämän asetuksen säännöksien mukainen, viraston on hylättävä väite perusteettomana, jollei näitä puutteita ole korjattu ennen väitteen tekoajan päättymistä.

III LUKU:

YHTEISÖN KASVINJALOSTAJANOIKEUKSIEN VOIMASSAPITÄMINEN

33 artikla

Omistajan velvoitteet asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan mukaisesti

1. Omistajan on sallittava tarkastaa kyseisen lajikkeen aineisto ja sijaintipaikka, jossa kasvilajikkeen identtistä kasvustoa ylläpidetään, niiden tietojen saamiseksi, joita tarvitaan lajikkeen muuttumattomana pysymisen toteamiseen asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

2. Omistaja on velvollinen pitämään kirjaa helpottaakseen asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan tarkoituksenmukaisten toimenpiteiden tarkastamista.

34 artikla

Suojatun lajikkeen tekninen tarkastus

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 87 artiklan 4 kohdan soveltamista suojatun lajikkeen tekninen tarkastus suoritetaan noudattaen niitä testauksen suuntaviivoja, joita sovellettiin asianmukaisesti, kun yhteisön kasvinjalostajanoikeus myönnettiin kyseiselle lajikkeelle, tämän asetuksen 22 sekä soveltuvin osin 24—27 artiklaa sovelletaan virastoon, tutkintavirastoon ja omistajaan.

35 artikla

Muu aineisto teknillistä tarkastusta varten

Kun omistaja on toimittanut lajikeaineiston asetuksen (EY) N:o 2100/94 64 artiklan 3 kohdan mukaisesti, tutkintavirasto voi viraston suostumuksella tarkistaa toimitetun aineiston tarkastamalla muuta aineistoa, joka on otettu tiloilta, jossa aineistoa tuotetaan, omistajan toimesta tai tämän luvalla taikka jäsenvaltion virallisen toimielimen ottamana sen valtuuksien puitteissa.

36 artikla

Muutokset lajikenimiin

1. Kun lajikenimeä on muutettava asetuksen (EY) N:o 2100/94 66 artiklan mukaisesti, virasto ilmoittaa omistajalle muutosvaatimuksen perusteet, asettaa määräajan, jonka kuluessa omistajan on jätettävä sopiva ehdotus muutetuksi lajikenimeksi ja viraston on ilmoitettava, että ehdotuksen puuttuessa yhteisön kasvinjalostajanoikeus voidaan peruuttaa asetuksen 21 artiklan mukaisesti. Omistajan jokainen ehdotus on jätettävä virastoon kirjallisesti kahtena kappaleena.

2. Jos virasto ei voi hyväksyä muutettua lajikenimeä, sen on ilmoitettava viipymättä asiasta omistajalle, asetettava uusi määräaika, jonka kuluessa omistajan on jätettävä sopiva ehdotus, ja ilmoitettava, jos omistaja tämän laiminlyö, että yhteisön kasvinjalostajanoikeus voidaan peruuttaa asetuksen 21 artiklan mukaisesti.

3. Soveltuvin osin tämän asetuksen 31 ja 32 artiklaa sovelletaan hakemusta vastaan asetuksen (EY) N:o 2100/94 66 artiklan 3 kohdan mukaisesti esitettyyn väitteeseen.

IV LUKU:

VIRASTON MYÖNTÄMÄ YHTEISÖN KÄYTTÖLUPA

1 jakso:

Pakkoluvat

37 artikla

Pakkoluvan hakeminen

1. Pakkolupahakemuksessa on oltava:

a) hakijan sekä vastapuolena olevan kyseisen lajikkeen omistajan nimi menettelyn osapuolina;

b) lajikenimi ja kasvilaji, johon kyseinen lajike tai lajikkeet kuuluvat;

c) ehdotus toimintatavoista, joiden olisi sisällyttävä pakkolupaan;

d) kyseisistä eduista lausunto, joka sisältää yksityiskohtaiset tosiseikat, todistusaineiston ja perusteet, jotka on esitetty vaaditun yleisen edun tueksi;

e) asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa hakemuksessa, ehdotus henkilöluokaksi, jolle pakkolupa myönnetään, mukaan lukien tarvittaessa henkilöiden luokkaan liittyvät erityisvaatimukset.

2. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 1 ja 5 kohdassa tarkoitettu hakemus on jätettävä yhdessä asiakirjojen kanssa, jotka todistavat tuloksetta haetun vastapuolelta sopimusta käyttöluvasta.

3. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun hakemukseen on liitettävä asiakirjat, jotka todistavat henkilöiden tuloksetta hakeneen sopimusta käyttöluvasta vastapuolelta. Komission tai jäsenvaltion hakiessa pakkolupaa virasto voi ylivoimaisen esteen tapauksessa poiketa tästä säännöksestä.

4. Pyyntöä sopimukseen perustuvan käyttöluvan saamiseksi pidetään 2 ja 3 kohdan mukaisesti tuloksettomana, jos

a) vastapuoli ei ole antanut lopullista vastaustaan pyynnön esittäneelle henkilölle kohtuullisen määräajan kuluessa; tai

b) vastapuoli on kieltäytynyt antamasta sopimukseen perustuvaa käyttölupaa sitä pyytäneelle henkilölle; tai

c) vastapuoli on tarjonnut sopimukseen perustuvaa käyttölupaa sitä pyytäneelle henkilölle ilmeisen kohtuuttomilla ehdoilla mukaan lukien rojaltimaksut tai ehdot, jotka ovat kokonaisuudessaan ilmeisen kohtuuttomia.

38 artikla

Pakkolupahakemuksen tarkastus

1. Suullinen menettely ja todisteiden vastaanotto on periaatteessa pidettävä yhdessä samassa käsittelyssä.

2. Pyyntö enempien suullisten käsittelyjen pitämiseksi on sallittu vain sen perustuessa käsittelyn aikana tai sen jälkeen muuttuneisiin olosuhteisiin.

3. Ennen päätöksentekoa viraston on kehotettava osapuolia sovintoon sopimukseen perustuvasta käyttöluvasta. Virasto tekee tarvittaessa ehdotuksen tällaiseksi sovinnoksi.

39 artikla

Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden oikeudenomistaja menettelyn aikana

1. Jos asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua vaatimusta koskeva menettely omistajaa vastaan on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskevaan rekisteriin, virasto voi lykätä pakkolupaa koskevaa menettelyä. Virasto ei saa aloittaa käsittelyä ennen kuin lopullinen päätös tai jokin muu menettelyn päättyminen on merkitty samaan rekisteriin.

2. Jos yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirto on sitova virastoon nähden, uusi omistaja osallistuu menettelyyn menettelyn osapuolena hakijan pyynnöstä, jos kyseinen hakija ei ole pyynnöstään huolimatta saanut uudelta omistajalta sopimusta käyttöluvasta kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hän on saanut virastolta tiedon siitä, että uusi omistaja on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin. Hakijan pyyntöön on liitettävä riittävä asiakirja-aineisto hänen tuloksettomista yrityksistään ja tarvittaessa uuden omistajan toimenpiteistä.

3. Jos kysymyksessä on asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hakemus, uusi omistaja osallistuu menettelyyn sen osapuolena. Edellä 1 kohdan säännöksiä ei sovelleta.

40 artikla

Hakemuksesta tehdyn päätöksen sisältö

Viraston pääjohtaja allekirjoittaa kirjallisen päätöksen. Päätöksessä on oltava:

a) lausuma siitä, että päätös on viraston tekemä;

b) päivämäärä, jona päätös tehtiin;

c) komitean niiden jäsenten nimet, jotka osallistuivat menettelyyn;

d) menettelyn osapuolten ja heidän edustajiensa nimet;

e) viittaus hallintoneuvoston lausuntoon;

f) lausuma ratkaistavista kysymyksistä;

g) yhteenveto tosiseikoista;

h) päätöksen perustelut;

i) viraston päätöslauselma; tapauksen mukaan se sisältää pakkolupaan kuuluvat toimenpiteet, siihen liittyvät täsmennetyt edellytykset ja henkilöiden luokan, mukaan lukien tarvittaessa mainittuun luokkaan liittyvät erityisvaatimukset.

41 artikla

Pakkoluvan myöntäminen

1. Päätöksessä pakkoluvan myöntämisestä on oltava lausuma yleisistä eduista.

2. Erityisesti seuraavat kysymykset voivat muodostaa yleisen edun:

a) ihmisten, eläinten tai kasvien terveyden tai elämän suojelu;

b) tarve toimittaa markkinoille erityiset ominaisuudet täyttävää aineistoa; tai

c) tarve kannustaa parempien lajikkeiden jatkuvaan jalostamiseen.

3. Pakkolupa ei saa olla yksinomainen.

4. Pakkolupaa ei saa siirtää toiselle, lukuun ottamatta yrityksen sen osuuden kanssa, joka käyttää pakkolupaa tai, asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 5 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa, olennaisesti johdetun lajikkeen omistajanoikeuden määräämistä.

42 artikla

Pakkoluvan myöntämisen edellytykset

1. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muiden edellytysten noudattamista on henkilöllä, jolle pakkolupa myönnetään, oltava tarkoituksenmukaiset taloudelliset ja tekniset edellytykset käyttää pakkolupaa.

2. Pakkolupaan liittyvien sekä siitä tehtävässä päätöksessä määrättyjen edellytysten noudattamista pidetään asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina seikkoina.

3. Virasto huolehtii, ettei henkilö, jolle pakkolupa myönnetään, saa ryhtyä oikeustoimiin yhteisön kasvinjalostajanoikeuden rikkomisesta, ellei omistaja ole kieltäytynyt hoitamasta asiaa tai laiminlyönyt sen hoitamisen kahden kuukauden kuluessa kehotuksen saatuaan.

43 artikla

Erityiset vaatimukset täyttävien henkilöiden luokka

1. Henkilö, joka aikoo käyttää pakkolupaa ja joka kuuluu asetuksen (EY) N:o 2100/94 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen erityiset vaatimukset täyttävien henkilöiden luokkaan, on ilmoitettava aikomuksensa virastolle ja omistajalle saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä. Ilmoituksessa on oltava:

a) henkilön nimi ja osoite menettelyn osapuolilta vaadittavien tämän asetuksen 2 artiklan mukaisten edellytysten mukaisesti;

b) lausunto erityiset vaatimukset täyttävistä tosiseikoista;

c) lausunto suunnitelluista toimenpiteistä; ja

d) vakuutus siitä, että henkilöllä on tarkoituksenmukaiset taloudelliset varat sekä tiedot hänen teknisistä edellytyksistään käyttää pakkolupaa.

2. Virasto merkitsee hakemuksesta henkilön yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin, jos kyseinen henkilö on täyttänyt edellä 1 kohdassa tarkoitettuun ilmoitukseen liittyvät edellytykset. Tällaisella henkilöllä ei ole oikeutta käyttää pakkolupaa ennen rekisteriin merkitsemistä. Merkinnästä ilmoitetaan kyseiselle henkilölle ja omistajalle.

3. Edellä 42 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin rekisteriin merkittyyn henkilöön 2 kohdan mukaisesti. Oikeudellisen menettelyn ratkaisu tai muu päätös, joka koskee rikkomusta, on voimassa muihin rekisteriin merkittyihin tai merkittäviin henkilöihin.

4. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu rekisteriin tehty merkintä voidaan poistaa vain, jos päätöksessä, jolla pakkolupa on myönnetty, määrätyt erityiset vaatimukset tai 2 kohdan mukaiset taloudelliset ja teknilliset edellytykset ovat muuttuneet yhden vuoden kuluessa pakkoluvan myöntämisestä tai myöntämisasiakirjassa määrätyn mahdollisen määräajan kuluessa. Rekisteriin tehdyn merkinnän poistamisesta ilmoitetaan rekisteriin merkitylle henkilölle ja omistajalle.

2 jakso:

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdan mukaiset käyttöluvat

44 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdan mukaiset käyttöluvat

1. Hakemus asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun sopimukseen perustuvan muun kuin yksinomaisen käyttöluvan saamiseksi uudelta omistajalta on tehtävä aikaisemman omistajan osalta kahden kuukauden kuluessa, tai jos henkilöllä on ollut käyttölupa,

neljän kuukauden kuluessa siitä, kun virastosta on saatu tiedonanto yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin tehdyn uuden omistajan nimen merkinnästä.

2. Hakemukseen asetuksen (EY) N:o 2100/94 100 artiklan 2 kohdan mukaan myönnettävästä käyttöluvasta on liitettävä asiakirjat, jotka todistavat, että 1 kohdassa tarkoitettu pyyntö on ollut tulokseton. Tämän asetuksen 37 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, 37 artiklan 4 kohtaa, 38 artiklaa, 39 artiklan 3 kohtaa ja 40 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin lukuun ottamatta 40 artiklan f kohtaa, 41 artiklan 3 ja 4 kohtaa ja 42 artiklaa.

III OSASTO:

MENETTELY VALITUSLAUTAKUNNASSA

45 artikla

Valituksen sisältö

Valituksessa on oltava:

a) valittajan nimi valitusmenettelyyn osallisena 2 artiklan mukaisesti;

b) sen päätöksen rekisterinumero, johon valitus kohdistuu, sekä lausuma siitä, miltä osin haetaan päätöksen muutosta tai sen kumoamista.

46 artikla

Valituksen vastaanottaminen

Vastaanotettuaan valituksen viraston on merkittävä sille valitusmenettelyn rekisterinumero ja virastoon saapumispäivä ja ilmoitettava valittajalle määräaika, jonka kuluessa tämän on esitettävä valituksen perustelut; tämän ilmoituksen laiminlyöntiin ei voi vedota.

47 artikla

Väliintulo valitusmenettelyssä

1. Viraston on toimitettava viipymättä rekisterinumerolla ja vastaanottopäivällä varustettu jäljennös valituksesta virastossa menettelyyn osallistuneille menettelyn osapuolille.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut menettelyn osapuolet voivat väliintulla asiaan valitusmenettelyn osapuolina kahden kuukauden kuluessa valituksen jäljennöksen lähettämisestä.

48 artikla

Viraston tehtävät

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu viraston yksikkö ja valituslautakunnan puheenjohtaja huolehtii sisäisistä valmistelutoimenpiteistä siten, että valituslautakunta voi tutkia asian viipymättä sen jälkeen, kun asia on saatettu sen ratkaistavaksi. Puheenjohtajan on valittava erityisesti kaksi muuta jäsentä mainitun asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti ja nimettävä esittelijä ennen kuin asia saatetaan ratkaistavaksi.

2. Ennen asian saattamista ratkaistavaksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 70 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viraston yksikön on toimitettava viipymättä valitusmenettelyn osapuolelta saatujen asiakirjojen jäljennökset valitusmenettelyn toisille osapuolille.

3. Viraston pääjohtaja huolehtii 89 artiklassa tarkoitettujen tietojen julkaisemisesta ennen asian saattamista ratkaistavaksi.

49 artikla

Valituksen tutkimatta jättäminen

1. Jollei valitus ole asetuksen (EY) N:o 2100/94 ja erityisesti sen 67—69 artiklan säännösten tai tämän asetuksen ja erityisesti sen 45 artiklan mukainen, valituslautakunnan on ilmoitettava tästä valittajalle ja kehotettava tätä poistamaan, jos mahdollista, havaitut puutteet asettamansa määräajan kuluessa. Jollei valitusta täydennetä määräajassa, valituslautakunnan on jätettävä se tutkimatta.

2. Kun on tehty valitus viraston tekemästä päätöksestä, jota vastaan on myös tehty asetuksen (EY) N:o 2100/94 74 artiklassa tarkoitettu valitus, valituslautakunnan on viipymättä toimitettava valitus suoraan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelle valittajan suostumuksella; jos valittaja ei anna suostumustaan, valituslautakunnan on jätettävä valitus tutkimatta. Kun valitus on jätetty tuomioistuimen ratkaistavaksi, valitus katsotaan jätetyksi tuomioistuimeen sinä päivänä, jona se vastaanotettiin tämän asetuksen 46 artiklassa tarkoitetussa virastossa.

50 artikla

Suullinen menettely

1. Asian ratkaistavaksi saattamisen jälkeen valituslautakunnan puheenjohtajan on viipymättä kutsuttava kokoon valitusmenettelyn osapuolet suullista menettelyä varten asetuksen (EY) N:o 2100/94 77 artiklan mukaisesti ja kiinnitettävä heidän huomionsa tämän asetuksen 59 artiklan 2 kohdan sisältöön.

2. Suullinen menettely ja todisteiden vastaanotto on periaatteessa pidettävä yhdessä samassa käsittelyssä.

3. Pyyntöjä enempien suullisten käsittelyjen pitämiseksi ei hyväksytä, elleivät ne perustu käsittelyn aikana tai sen jälkeen muuttuneisiin olosuhteisiin.

51 artikla

Valituksen tutkiminen

Jollei toisin ole säädetty, virastossa noudatettavia menettelyjä on sovellettava valitusmenettelyyn soveltuvin osin; menettelyn osapuolia on siis pidettävä valitusmenettelyn osapuolina.

52 artikla

Päätös valitukseen

1. Kolmen kuukauden kuluttua suullisen menettelyn päättymisestä on päätös valituksesta toimitettava kirjallisena valitusmenettelyn osapuolille.

2. Valituslautakunnan puheenjohtaja ja 48 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty esittelijä allekirjoittavat päätöksen. Päätöksessä on oltava seuraavat seikat:

a) lausuma, että valituslautakunta on tehnyt päätöksen;

b) päätöksen tekopäivä;

c) puheenjohtajan ja valituslautakunnan käsittelyyn osallistuneiden muiden jäsenten nimet;

d) lausunto ratkaisevista asioista;

f) yhteenveto tosiseikoista;

g) päätöksen perustelut;

h) valituslautakunnan päätöslauselma, mukaan lukien tarvittaessa päätös kustannusten jakamisesta tai kustannusten korvaamisesta.

3. Valituslautakunnan kirjalliseen päätökseen on liitettävä osoitus mahdollisuudesta jättää uusi valitus, mukaan lukien uuden valituksen jättämiselle säädetty määräaika. Valitusmenettelyn osapuolet eivät voi vedota osoituksen puuttumiseen.

IV OSASTO:

MENETTELYÄ KOSKEVAT YLEISET SÄÄNNÖKSET

I LUKU:

PÄÄTÖKSET, TIEDONANNOT JA ASIAKIRJAT

53 artikla

Päätökset

1. Jokaisessa viraston päätöksessä on oltava sen henkilöstön jäsenen allekirjoitus ja nimi, joka on asiassa vastuullinen viraston pääjohtajan valtuuttamana asetuksen (EY) N:o 2100/94 35 artiklan mukaisesti.

2. Kun suullinen menettely pidetään virastossa, päätös voidaan antaa suullisesti. Kirjallinen päätös toimitetaan jälkikäteen menettelyn osapuolille.

3. Viraston päätöksissä, joista asetuksen (EY) N:o 2100/94 67 artiklan mukaan voidaan valittaa tai mainitun asetuksen 74 artiklan mukaan valittaa suoraan, on oltava lausuma mahdollisuudesta valittaa tai valittaa suoraan ja näiden valitusten tekemiselle säädetyt määräajat. Menettelyn osapuolet eivät saa vedota lausuman laiminlyöntiin.

4. Viraston päätöksissä olevat kielivirheet, kirjoitusvirheet ja ilmeiset virheet on oikaistava.

54 artikla

Todistus yhteisön kasvinjalostajanoikeudesta

1. Kun virasto myöntää yhteisön kasvinjalostajanoikeuden, sen on annettava oikeuksia koskevan päätöksen ohella erillinen todistus yhteisön kasvinjalostajanoikeuden myöntämisestä.

2. Virasto antaa todistuksen yhteisön kasvinjalostajanoikeudesta omistajan pyytämillä millä tahansa yhteisöjen virallisella kielellä tai kielillä.

3. Virasto voi antaa pyynnöstä kaksoiskappaleen siihen oikeutetulle, jos todistetaan, että alkuperäinen todistus on hävinnyt tai tuhoutunut.

55 artikla

Tiedonannot

Jollei toisin säädetä, on toimivaltaisen henkilöstön jäsenen nimi mainittava viraston tai tutkintaviraston kaikissa tiedonannoissa.

56 artikla

Puheoikeus

1. Jos virasto toteaa, ettei voida tehdä päätöstä hakemuksen tai pyynnön mukaisesti, sen on ilmoitettava havaituista puutteista kyseiselle menettelyn osapuolelle ja vaadittava tätä poistamaan havaitut puutteet asettamansa määräajan kuluessa. Jollei havaittuja ja ilmoitettuja puutteita poisteta asetetussa ajassa, virasto tekee asiassa päätöksen.

2. Jos virasto saa menettelyn osapuolelta kirjelmiä, sen on ilmoitettava näistä menettelyn muille osapuolille ja kehotettava niitä tarvittaessa antamaan vastineensa asettamansa määräajan kuluessa. Jollei vastinetta saada määräajassa, viraston on jätettävä huomioon ottamatta jokainen myöhemmin saatu asiakirja.

57 artikla

Osapuolten menettelyä varten toimittamat asiakirjat

1. Osapuolten menettelyä varten toimittamien asiakirjojen vastaanottopäivänä pidetään päivää, jona asiakirjat tosiasiassa vastaanotettiin virastossa tai kansallisessa yksikössä taikka asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaan perustetussa omassa yksikössä.

2. Lukuun ottamatta liitteenä olevia asiakirjoja menettelyn osapuolten toimittamien kaikkien asiakirjojen on oltava heidän tai heidän edustajiensa allekirjoittamia.

3. Hallintoneuvoston suostumuksella virasto voi sallia menettelyn osapuolen asiakirjojen toimittamisen sähkeenä, teleksillä, telekopiona tai muulla tietojenvälityslaitteella ja vahvistaa niiden käyttöä koskevat ehdot.

4. Jollei asiakirjaa ole asianmukaisesti allekirjoitettu tai sen toimittaminen on sallittu 3 kohdan mukaisesti, menettelyn osapuolta on vaadittava toimittamaan 2 kohdan mukainen alkuperäinen allekirjoitettu asiakirja yhden kuukauden määräajan kuluessa. Jos tällainen asiakirja toimitetaan mainitussa määräajassa, aikaisemman asiakirjan vastaanottopäivä jää voimaan; muussa tapauksessa katsotaan, että asiakirjaa ei vastaanotettu.

5. Virasto voi sallia 4 kohdassa tarkoitetusta määräajasta poikkeamisen, jos ainoastaan menettelyn osapuoli pystyy toimittamaan kyseisen asiakirjan suoraan virastoon. Tällainen poikkeus saa olla enintään kaksi viikkoa.

6. Asiakirjasta, joka on toimitettava menettelyn toisille osapuolille ja kyseiselle tutkintavirastolle tai joka koskee kahta tai useampaa yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakemusta, on toimitettava riittävän monta jäljennöstä. Puuttuvat jäljennökset tehdään menettelyn osapuolen kustannuksella.

58 artikla

Kirjalliset todisteet

1. Muita kuin viraston lopullisia ratkaisuja tai päätöksiä koskevia kirjallisia todisteita pidetään riittävinä silloin, kun niistä esitetään tuomiosta tai päätöksestä vastaavan tuomioistuimen tai viranomaisen oikeaksi todistama jäljennös.

2. Kirjallisia todisteita muista asiakirjoista, joita menettelyn osapuolien on esitettävä, pidetään riittävinä silloin, kun niistä on toimitettu alkuperäinen asiakirja tai sen oikeaksi todistettu jäljennös.

II LUKU

SUULLINEN MENETTELY JA TODISTEIDEN VASTAANOTTO

59 artikla

Haaste suulliseen menettelyyn

1. Menettelyn osapuolet haastetaan suulliseen menettelyyn asetuksen (EY) N:o 2100/94 77 artiklan mukaisesti ja heille on huomautettava jäljempänä 2 kohdasta. Haaste on toimitettava menettelyn osapuolille vähintään kuukautta ennen menettelyä, jolleivät menettelyn osapuolet ja virasto sovi lyhyemmästä ajasta.

2. Jos menettelyn osapuoli, joka on asianmukaisesti haastettu viraston suulliseen menettelyyn, ei saavu paikalle haasteen mukaisesti, menettely voi jatkua ilman häntä.

60 artikla

Todisteiden vastaanotto viraston toimesta

1. Kun virasto katsoo tarpeelliseksi kuulla menettelyn osapuolia, todistajia tai asiantuntijoita suullisesti taikka suorittaa katselemuksen, viraston on tehtävä tätä koskeva päätös ja ilmoitettava keinot, joilla se aikoo saada todisteet, todistettavat tosiseikat sekä kuulemis- tai katselemustilaisuuden päivämäärä, aika ja paikka. Jos menettelyn osapuoli pyytää, määräaika, jonka kuluessa pyynnön tehneen menettelyn osapuolen on ilmoitettava virastolle niiden todistajien ja asiantuntijoiden nimet ja osoitteet, joita menettelyn osapuoli toivoo kuultavan.

2. Menettelyn osapuoli, todistaja tai asiantuntija on haastettava vähintään kuukautta ennen menettelyä, jolleivät virasto ja menettelyn osapuolet sovi lyhyemmästä ajasta. Haasteen on sisällettävä:

a) ote 1 kohdassa tarkoitetusta päätöksestä, josta ilmenee erityisesti suoritettavaksi määrätyn tutkimuksen päivämäärä, aika ja paikka sekä todetaan ne tosiseikat, joista menettelyn osapuolia, todistajia ja asiantuntijoita kuullaan;

b) menettelyn osapuolten nimet sekä tarkemmat tiedot oikeuksista, joihin todistajat tai asiantuntijat voivat vedota 62 artiklan 2—4 kohdan säännösten perusteella;

c) lausuma siitä, että menettelyn osapuoli, todistaja tai asiantuntija voi pyytää, että häntä kuullaan toimivaltaisen tuomioistuimen tai muun viranomaisen toimesta hänen kotimaassaan ja pyyntö siitä, että hän ilmoittaa virastolle sen asettamassa määräajassa, onko hän valmis saapumaan virastoon.

3. Ennen kuin menettelyn osapuolta, todistajaa tai asiantuntijaa voidaan kuulla, hänelle on ilmoitettava, että virasto voi pyytää toimivaltaista tuomioistuinta tai muuta viranomaista tämän kotimaassa tarkastamaan uudelleen hänen valan nojalla tai muulla sitovalla tavalla antamansa lausunnon.

4. Menettelyn osapuolille on ilmoitettava todistajan tai asiantuntijan kuulemisesta toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa. Menettelyn osapuolilla on oikeus olla läsnä ja esittää kysymyksiä kuultaville menettelyn osapuolille, todistajille ja asiantuntijoille joko viranomaisen välityksellä tai suoraan.

61 artikla

Asiantuntijoiden määrääminen

1. Virasto päättää, missä muodossa sen nimeämän asiantuntijan lausunto on esitettävä.

2. Asiantuntijan toimeksiannossa on oltava:

a) hänen tehtävänsä tarkka kuvaus;

b) määräaika lausunnon esittämiselle;

c) menettelyn osapuolien nimet;

d) tarkemmat tiedot oikeuksista, joihin asiantuntija voi vedota 62 artiklan 2—4 kohdan perusteella.

3. Asiantuntijalausuntoa varten virasto voi vaatia, että kyseisen lajikkeen teknisen tutkimuksen suorittanut tutkintavirasto antaa käytettäväksi aineiston annettujen ohjeiden mukaisesti. Tarvittaessa virasto voi myös vaatia aineistoa menettelyn osapuolilta tai kolmansilta.

4. Menettelyn osapuolille on toimitettava jäljennös ja tarvittaessa myös käännös kirjallisesta lausunnosta.

5. Menettelyn osapuolet voivat esittää vastalauseensa asiantuntijasta. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 48 artiklan 3 kohtaa ja 81 artiklan 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

6. Edellä 13 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viraston nimeämään asiantuntijaan. Asiantuntijaa nimetessään viraston on ilmoitettava tälle käsiteltävien tietojen luottamuksellisuudesta.

62 artikla

Todistelukulut

1. Todistelu voi tapahtua ehdolla, että todistelua pyytänyt menettelyn osapuoli maksaa virastolle ennakkomaksun, jonka virasto vahvistaa arvion perusteella.

2. Todistajat ja asiantuntijat, jotka virasto haastaa ja jotka esiintyvät virastossa, ovat oikeutettuja asianmukaiseen matka- ja oleskelukorvaukseen. Heille voidaan myöntää ennakkoa.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuun korvaukseen oikeutetut todistajat ovat myös oikeutettuja asianmukaiseen korvaukseen ansionmenetyksestä ja ne asiantuntijat työpalkkioon, jotka eivät ole tutkintavirastojen henkilöstön jäseniä. Nämä maksut on suoritettava todistajille kuulustelun jälkeen ja asiantuntijoille sen jälkeen, kun he ovat suorittaneet velvollisuutensa tai tehtävänsä.

4. Virasto maksaa erääntyneet summat 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja tämän asetuksen liitteessä määrättyjen yksityiskohtien ja asteikkojen mukaisesti.

63 artikla

Pöytäkirja suullisesta menettelystä ja todisteiden vastaanottamisesta

1. Pöytäkirja suullisesta menettelystä ja todistelusta on laadittava siten, että se sisältää suullista menettelyä ja todistelua koskevat olennaiset tiedot, asiaan kuuluvat menettelyn osapuolten lausumat, menettelyn osapuolten, todistajien tai asiantuntijoiden lausunnot ja suoritetun katselemuksen tulokset.

2. Todistajien, asiantuntijoiden tai menettelyn osapuolten lausuntoja koskeva pöytäkirja on luettava ääneen tai jätettävä asianomaisen henkilön tutkittavaksi. Pöytäkirjaan on merkittävä, että tämä muodollisuus on täytetty ja että lausunnon antanut henkilö hyväksyi pöytäkirjan. Jollei hänen hyväksyntäänsä ole saatu, hänen vastalauseensa merkitään pöytäkirjaan.

3. Pöytäkirja on laatijan suullisen menettelyn tai todistelumenettelyn johtaneen toimihenkilön allekirjoitettava.

4. Menettelyn osapuolille annetaan jäljennös pöytäkirjasta ja tarvittaessa käännös siitä.

III LUKU:

TIEDOKSIANTAMINEN

64 artikla

Yleiset säännökset tiedoksiantamisesta

1. Menettelyssä virastossa jokaisen menettelyn osapuolelle tiedoksiannettavan asiakirjan on oltava alkuperäinen, kun on kyse todistuksesta, tai alkuperäisen asiakirjan jäljennös, jonka virasto on todistanut oikeaksi. Muiden menettelyn osapuolten asiakirjajäljennösten ei tarvitse olla oikeaksi todistettuja.

2. Jos yksi tai useampi menettelyn osapuoli on nimennyt edustajan, tälle on toimitettava tiedoksianto 1 kohdan mukaisesti.

3. Tiedoksianto on tehtävä:

a) postitse 65 artiklan mukaisesti;

b) henkilökohtaisesti suoraan asianomaiselle 66 artiklan mukaisesti;

c) julkisella kuulutuksella 67 artiklan mukaisesti.

65 artikla

Tiedoksianto postitse

1. Asiakirjat tai niiden jäljennökset, jotka sisältävät toimia, joiden tiedoksiannosta on säädetty asetuksen (EY) N:o 2100/94 79 artiklassa, on annettava tiedoksi saantitodistuksella varustetulla kirjatulla kirjeellä.

2. Tiedoksianto sellaisille vastaanottajille, joilla ei ole kotipaikkaa, toimipaikkaa tai laitosta yhteisön alueella ja jotka eivät ole nimenneet edustajaa menettelyyn asetuksen (EY) N:o 2100/94 82 artiklan mukaisesti, on toimitettava postittamalla tiedoksiannettavat asiakirjat tavallisena kirjeenä viraston tiedossa olevaan vastaanottajan viimeiseen osoitteeseen. Tiedoksiantoa pidetään suoritettuna postitse, vaikka kirje palautettaisiinkin perille toimittamattomana.

3. Kun tiedoksianto toimitetaan kirjatulla kirjeellä joko ilman saantitodistusta tai sen kanssa, tiedoksiantokirjettä pidetään vastaanottajalle toimitettuna sen postitusta seuraavana kymmenentenä päivänä, paitsi jos kirje ei ole saapunut vastaanottajalle tai se on saapunut hänelle vasta myöhemmin; riitatapauksessa viraston on tapauksen mukaan osoitettava, että kirje on saapunut määräpaikkaansa tai näytettävä toteen se päivämäärä, jona kirje luovutettiin vastaanottajalle.

4. Kirjatulla kirjeellä suoritettua tiedoksiantoa, saantitodistuksen kanssa tai ilman, pidetään toimitettuna, vaikka vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta kirjettä tai vahvistamasta sen saamista.

5. Siltä osin kuin postitse toimitetusta tiedoksiannosta ei säädetä 1—4 kohdassa sovelletaan sen valtion lakia, jonka alueella tiedoksianto toimitetaan.

66 artikla

Tiedoksianto henkilökohtaisesti suoraan asianomaiselle

Asiakirjan tiedoksianto virastossa voidaan toimittaa henkilökohtaisesti suoraan vastaanottajalle, jolloin tämän on vahvistettava sen saaminen. Tiedoksiantoa pidetään toimitettuna, vaikka vastaanottaja kieltäytyy vastaanottamasta asiakirjaa tai vahvistamasta sen saamista.

67 artikla

Tiedoksianto julkisella kuulutuksella

Jollei vastaanottajan osoitetta voida selvittää tai tiedoksianto on 65 artiklan 1 kohdan mukaisesti osoittautunut mahdottomaksi myös viraston toisen yrityksen jälkeen, tiedoksianto on tehtävä julkaisemalla julkinen kuulutus jossakin asetuksen (EY) N:o 2100/94 89 artiklassa tarkoitetussa kausijulkaisussa. Viraston pääjohtajan on määritettävä julkisen kuulutuksen antamisen yksityiskohdat.

68 artikla

Tiedoksiantovirheet

Jollei virasto voi osoittaa, että vastaanottajalle saapunut asiakirja on annettu asianmukaisesti tiedoksi tai jollei asiakirjan tiedoksiantoon liittyviä säännöksiä ole noudatettu, asiakirjaa on pidettävä tiedoksiannettuna viraston vahvistamana saantipäivänä.

IV LUKU:

MÄÄRÄAJAT MENETTELYSSÄ JA MENETTELYN KESKEYTTÄMINEN

69 artikla

Määräaikojen laskeminen

1. Määräajat on asetettava kokonaisina vuosina, kuukausina, viikkoina tai päivinä.

2. Määräaikojen laskeminen aloitetaan tapahtumaa seuraavana päivänä, kun tapahtuma on joko toimenpide tai jonkin toisen määräajan päättyminen. Jollei toisin säädetä, huomioon otettavana tapahtumana pidetään tiedoksiannetun asiakirjan vastaanottamista, kun toimenpiteenä on tiedoksianto.

3. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, määräajan laskeminen aloitetaan viidentenätoista päivänä sen jälkeen, jona asiaankuuluva toimenpide julkaistiin, kun toimenpide on 67 artiklassa tarkoitettu julkinen kuulutus, viraston päätös, jos sitä ei ole annettu tiedoksi asianomaiselle henkilölle, tai muu menettelyn osapuolen toimenpide, joka on julkaistava.

4. Kun määräaika ilmaistaan yhtenä vuotena tai tiettynä vuosimääränä, sen on päätyttävä asiaankuuluvana myöhempänä vuonna, samana kuukautena ja samana päivänä kuin mainittu tapahtuma tapahtui; jos kysymyksessä olevassa myöhemmässä kuukaudessa ei ole järjestysnumeroltaan vastaavaa päivää, määräaika päättyy mainitun kuukauden viimeisenä päivänä.

5. Kun määräaika ilmaistaan yhtenä kuukautena tai tiettynä kuukausimääränä, sen on päätyttävä asiaankuuluvana myöhempänä kuukautena ja samana päivänä kuin mainittu tapahtuma tapahtui; jos kysymyksessä olevassa myöhemmässä kuukaudessa ei ole järjestysnumeroltaan vastaavaa päivää, määräaika päättyy mainitun kuukauden viimeisenä päivänä.

6. Kun määräaika ilmaistaan yhtenä viikkona tai tiettynä viikkomääränä, sen on päätyttävä asianomaisena myöhempänä viikkona sinä päivänä kuin mainittu tapahtuma tapahtui.

70 artikla

Määräaikojen kesto

Kun asetuksessa (EY) N:o 2100/94 tai tässä asetuksessa säädetään, että viraston on asetettava määräaika, tällainen määräaika ei saa olla kuukautta lyhyempi eikä kolmea kuukautta pidempi. Tietyissä erityistapauksissa määräaikaa voidaan pyynnöstä pidentää aina kuuteen kuukauteen asti, jos pyyntö esitetään ennen kyseisen määräajan päättymistä.

71 artikla

Määräaikojen pidennys

1. Jos määräaika päättyy päivänä, jona virasto ei ole avoinna asiakirjojen vastaanottamista varten, tai päivänä, jona muista kuin 2 kohdassa tarkoitetuista syistä tavanomainen postinjakelu ei toimi viraston sijaintipaikassa, määräaikaa pidennetään ensimmäiseen päivään, jona virasto on auki asiakirjojen vastaanottamista varten ja jona tavanomainen postinjakelu toimii. Viraston pääjohtajan on todettava ja toimitettava tiedoksi ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetut päivät ennen jokaisen kalenterivuoden alkamista.

2. Jos määräaika päättyy päivänä, jona jäsenvaltion tai jäsenvaltion ja viraston välisessä postinjakelussa vallitsee yleinen katkos tai toimitushäiriö, määräaikaa pidennetään ensimmäiseen päivään, jona katkos tai häiriö päättyy niiden menettelyn osapuolten osalta, joiden kotipaikka, toimipaikka tai laitos on kyseisessä valtiossa tai jotka ovat nimenneet edustajan, jolla on toimipaikka sellaisessa valtiossa. Jos kyseinen jäsenvaltio on viraston sijaintivaltio, tätä säännöstä sovelletaan menettelyn kaikkiin osapuoliin. Viraston pääjohtajan on todettava ja annettava tiedoksi postin keskeytyksen tai häiriön kesto.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin kansallisiin yksiköihin, tai asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaisesti perustettuihin omiin yksiköihin kuin myös tutkintavirastoihin.

72 artikla

Menettelyn keskeyttäminen

1. Menettely virastossa on keskeytettävä:

a) jos hakija tai yhteisön kasvinjalostusoikeuden omistaja tai kasvilajikeviraston myöntämän käyttöluvan hakija tai sellaiseen käyttölupaan oikeutettu henkilö taikka menettelyn osapuolen edustaja kuolee tai menettää oikeustoimikelpoisuutensa;

b) jos sellainen henkilö hänen omaisuuteensa kohdistettujen oikeudellisten toimenpiteiden johdosta on oikeudellisin perustein estynyt jatkamasta menettelyä virastossa.

2. Kun asianmukaiseen rekisteriin on toimitettu tarvittavat yksityiskohtaiset tiedot siitä henkilöstä, jolla on oikeus jatkaa menettelyn osapuolena tai edustajana, viraston on ilmoitettava tälle henkilölle ja muille menettelyn osapuolille, että menettelyä jatketaan viraston määrittämänä päivänä.

3. Voimassa olevat määräajat alkavat kulua uudelleen päivänä, jona menettelyä jatketaan.

4. Menettelyn keskeyttäminen ei saa vaikuttaa tutkintaviraston teknisen tutkimuksen jatkamiseen tai kyseisen kasvilajikkeen todentamiseen siltä osin kuin asianmukaiset maksut on suoritettu virastoon.

V LUKU:

EDUSTAJAN KÄYTTÄMINEN MENETTELYSSÄ

73 artikla

Edustajan nimeäminen

1. Jokainen menettelyyn nimetty edustaja on ilmoitettava virastolle. Tiedonannon on sisällettävä edustajan nimi ja osoite; 2 artiklan 2 ja 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

2. Rajoittamatta 2 artiklan 4 kohdan soveltamista 1 kohdassa tarkoitetussa tiedonannossa on yksilöitävä osapuolen menettelyyn osallistuva työntekijä. Työntekijää ei saa nimetä edustajaksi ottamatta huomioon asetuksen (EY) N:o 2100/94 82 artiklaa.

3. Jollei 1 ja 2 kohdan säännöksiä noudateta, tiedonantoa ei katsota vastaanotetuksi.

4. Edustajaa, jonka nimitys on lakannut, pidetään edelleen edustajana, kunnes hänen nimityksensä päättymisestä on ilmoitettu virastolle. Jollei valtuutuksessa muuta määrätä, edustajan nimitys viraston kannalta päättyy kuitenkin valtuutuksen antaneen henkilön kuoltua.

5. Jos kaksi tai useampi menettelyn osapuolista toimii yhdessä eivätkä he ole ilmottaneet edustajaa virastolle, yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevassa hakemuksessa tai käyttölupaa koskevassa hakemuksessa tai väitteessä ensin mainittua menettelyn osapuolta pidetään menettelyn osallistujien yhteisenä edustajana.

74 artikla

Edustajan valtuutus

1. Jos edustajan nimeäminen ilmoitetaan virastolle, tarvittava allekirjoitettu valtakirja on toimitettava liitettäväksi menettelyasiakirjoihin viraston asettaman määräajan kuluessa, jollei muuta säädetä. Jollei valtakirjaa toimiteta määräajassa, edustajan toimenpiteitä pidetään mitättöminä.

2. Valtakirja voi koskea yhtä tai useampaa menettelyä ja se on jätettävä vastaavasti yhtä monena kappaleena. Yleisvaltakirja mahdollistaa edustajan toimimaan kaikissa osapuolen menettelyissä, joita varten valtakirja saadaan antaa. Yksi asiakirja yleisvaltuutuksena on riittävä.

3. Viraston pääjohtaja voi vahvistaa valtakirjan sisällön ja antaa käytettäväksi maksuttomia valtakirjalomakkeita, jotka sisältävät 2 kohdassa tarkoitetun yleisvaltakirjan.

VI LUKU:

KULUJEN JAKAMINEN JA MÄÄRITTELY

75 artikla

Kulujen jakaminen

1. Päätös kulujen jakamisesta on käsiteltävä yhteisön kasvinjalostajanoikeuden kumoamis- tai peruuttamispäätöksessä tai valituksesta tehdyssä päätöksessä.

2. Jaettaessa kuluja asetuksen (EY) N:o 2100/94 85 artiklan 1 kohdan mukaisesti viraston on ilmoitettava kulujen jakamisen perusteet yhteisön kasvinjalostajanoikeuden kumoamis- tai peruuttamispäätöksessä tai valituksesta tehdyssä päätöksessä. Menettelyn osapuolet eivät voi vedota ilmoituksen laiminlyöntiin.

76 artikla

Kulujen määritteleminen

1. Hakemus kulujen määrittelemiseksi sallitaan vain, jos on tehty sellainen päätös, joka edellyttää kulujen määrittelyä, ja jos valituslautakunta on ratkaissut sellaisesta päätöksestä tehdyn valituksen. Laskelma kuluista ja tositteet on liitettävä hakemukseen.

2. Kulut voidaan määritellä heti, kun niiden uskottavuus on näytetty toteen.

3. Kun menettelyn osapuolelle aiheutuu kuluja toisen osapuolen menettelystä, voidaan vaatia ainoastaan 4 kohdassa tarkoitettujen kulujen korvaamista. Kun menettelyn voittanutta osapuolta on edustanut useampi kuin yksi asiamies, neuvonantaja tai asianajaja, hävinneen osapuolen on maksettava 4 kohdassa tarkoitetut kulut ainoastaan yhdestä tällaisesta henkilöstä.

4. Olennaiset menettelykulut käsittävät:

a) todistajien ja asiantuntijoiden kulut, jotka virasto on suorittanut kyseiselle todistajalle tai asiantuntijalle;

b) menettelyn osapuolen ja asiamiehen, neuvonantajan tai asianmukaisesti edustajaksi valtuutetun asianajajan matka- ja oleskelukulut todistajiin ja asiantuntijoihin sovellettavan liitteessä vahvistetun asteikon mukaisesti;

c) asiamiehen, neuvonantajan tai asianmukaisesti edustajaksi valtuutetun asianajajan palkkio, liitteessä vahvistetun asteikon mukaisesti.

77 artikla

Sopimus kulujen jakamisesta

Asetuksen (EY) N:o 2100/94 85 artiklan 4 kohdan mukaisesti kuluja jaettaessa viraston on vahvistettava tällainen sopimus tiedonannossa menettelyn osapuolille. Jos tällaisessa tiedonannossa vahvistetaan myös sopimus maksettavien kulujen määrästä, hakemus kulujen määrittelemiseksi ei ole sallittu.

V OSASTO:

JULKINEN TIEDOTTAMINEN

I LUKU:

REKISTERIT, JULKINEN TARKASTUS JA JULKAISUT

1 jakso:

Rekisterit

78 artikla

Menettelyä ja yhteisön kasvinjalostajanoikeuksia koskevien tietojen kirjaaminen rekistereihin

1. Yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusten rekisteriin merkitään asetuksen (EY) N:o 2100/94 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut seuraavat muut tiedot:

a) julkaisupäivämäärä, kun kyseistä julkaisemista sovelletaan määräaikojen laskemisen lähtökohtana;

b) väitteet ja niiden päivämäärät, väitteentekijän nimi ja osoite ja hänen edustajansa nimi ja osoite;

c) etuoikeustiedot (aikaisemman hakemuksen päivämäärä ja valtio);

d) asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 4 kohdassa ja 99 artiklassa tarkoitettuja vaateita koskevat toimet, jotka liittyvät yhteisön kasvinjalostajanoikeuteen kuin myös asiasta tehty lopullinen päätös tai muu menettelyn päättäminen.

2. Yhteisön kasvinjalostajanoikeutta koskevien hakemusten rekisteriin merkitään pyynnöstä asetuksen (EY) N:o 2100/94 87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut seuraavat muut tiedot:

a) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirtäminen vakuutena tai kaikkiin nähden pätevänä oikeutena; tai

b) asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 99 artiklassa tarkoitettuja vaateita koskevat toimet, jotka liittyvät yhteisön kasvinjalostajanoikeuteen kuin myös asiasta tehty lopullinen päätös tai muu menettelyn päättäminen.

3. Viraston pääjohtaja päättää rekisteriin tehtävien merkintöjen yksityiskohdista ja hän voi päättää lisätietojen merkitsemisestä viraston hallintoa varten.

79 artikla

Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden siirron merkitseminen rekisteriin

1. Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden jokainen siirto on merkittävä yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin sen jälkeen, kun on esitetty riittävät kirjalliset todisteet siirtokirjasta tai siirron todentavista virallisista asiakirjoista tai otteet tällaisista asiakirjoista, jotka riittävät todistamaan tapahtuneen siirron. Viraston on säilytettävä jäljennös näistä asiakirjoista arkistossaan.

2. Rekisteriin tehtävä siirtomerkintä voidaan evätä vain, jos 1 kohdassa ja asetuksen (EY) N:o 2100/94 23 artiklassa säädetyt edellytykset eivät täyty.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa sovelletaan kaikkiin sellaisiin oikeuden siirtoihin, joita koskeva hakemus on merkitty yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin merkityn hakemuksen perusteella. Viittauksia yhteisön kasvinjalostajanoikeuksiin pidetään viittauksina yhteisön kasvinjalostajanoikeuksien hakemusrekisteriin.

80 artikla

Edellytykset rekisterimerkinnöille

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 muiden säännösten tai tämän asetuksen säännösten soveltamista voi kuka tahansa asianomainen henkilö tehdä hakemuksen rekisteriin tehtävästä merkinnästä tai merkinnän poistamisesta. Hakemus on tehtävä kirjallisesti ja siihen on liitettävä todistavat asiakirjat.

81 artikla

Edellytykset erityisille rekisterimerkinnöille

1. Kun haettu tai myönnetty yhteisön kasvinjalostajanoikeus kuuluu konkurssiin tai muuhun vastaavanlaiseen menettelyyn, asiaa koskeva merkintä on tehtävä maksutta yhteisön kasvinjalostajanoikeusrekisteriin toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä. Tämä merkintä on poistettava maksutta myös toimivaltaisen kansallisen viranomaisen pyynnöstä.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 2100/94 98 artiklan ja 99 artiklan mukaisien

vaatimusten nostamiseksi aloitettuihin toimiin sekä asiasta tehtyyn lopulliseen päätökseen tai muuhun tällaisen toimen loppuunsaattamiseen.

3. Jos lajikkeet tunnistetaan alkuperäisiksi ja olennaisesti johdetuiksi, rekisteriin merkintää koskeva hakemus on esitettävä kaikkien menettelyn osapuolten taholta yhdessä tai erikseen. Jos vain yksi menettelyn osapuoli esittää merkintähakemuksen, hakemukseen on liitettävä riittävät kirjalliset todisteet asetuksen (EY) N:o 2100/94 87 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitetuista toimista ja se korvaa menettelyn toisen osapuolen hakemuksen.

4. Jos haetaan sopimukseen perustuvan yksinoikeudellisen käyttöluvan tai vakuutena annetun tai esineoikeutena yhteisön kasvinjalostajanoikeuden merkitsemistä rekisteriin, tällaiseen hakemukseen on liitettävä riittävät kirjalliset todisteet.

82 artikla

Rekisterien julkisuus

1. Rekisterit ovat avoinna tietojen tarkistamista varten viraston tiloissa.

2. Otteita rekistereistä on annettava kenen tahansa henkilön pyynnöstä toimitusmaksun suorittamista vastaan.

3. Viraston pääjohtaja voi järjestää mahdollisuuden rekisteritietojen julkiseen tarkastukseen kansallisten yksiköiden tai asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaan perustettujen viraston yksikköjen tiloissa.

2 jakso:

Asiakirjojen säilyttäminen, asiakirjojen ja viljeltyjen lajikkeiden julkinen tarkistus

83 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

1. Menettelyyn liittyvät asiakirjat on säilytettävä menettelylle annetun numeron mukaan arkistoituina, lukuunottamatta asiakirjoja, jotka koskevat valituslautakunnan jäsenten tai viraston tai asianomaisen tutkintaviraston henkilöstön jäävääamistä tai vastalauseita heitä vastaan ja jotka on säilytettävä erillään.

2. Viraston on säilytettävä yksi arkistojäljennös ("arkistokappale") 1 kohdassa tarkoitetuista menettelyyn liittyvistä asiakirjoista ja tämän jäljennöksen ja tämän jäljennöksen katsotaan olevan oikea ja täydellinen jäljennös asiakirjoista. Tutkintavirasto voi säilyttää yhdet jäljennökset menettelyyn liittyvistä asiakirjoista ("tutkimuskappale"), mutta sen on oltava milloin tahansa valmis luovuttamaan sellaiset alkuperäiset asiakirjat, joita virastolla ei ole käytettävissään.

3. Viraston pääjohtaja määrittää, missä muodossa asiakirjoja säilytetään.

84 artikla

Asiakirjojen tarkastaminen

1. Asiakirjojen tarkastamista koskeva kirjallinen hakemus on osoitettava virastolle.

2. Asiakirjojen tarkastaminen tapahtuu viraston tiloissa. Hakemuksesta asiakirjojen tarkastaminen voi kuitenkin tapahtua kansallisten yksiköiden tiloissa tai asetuksen (EY) N:o 2100/94 30 artiklan 4 kohdan mukaan perustetuissa viraston yksiköissä sen jäsenvaltion alueella, jossa hakemuksen tehneellä henkilöllä on kotipaikka tai toimipaikka tai jonne hän on sijoittautunut.

3. Hakemuksesta asiakirjojen tarkastaminen voi tapahtua myös siten, että virasto toimittaa asianomaiselle henkilölle jäljennökset asiakirjoista. Tällaisista jäljennöksistä voidaan kantaa erillisiä maksuja. Hakemuksesta asiakirjojen tarkastaminen voi tapahtua myös siten, että virasto ilmoittaa kirjallisesti asiakirjojen säätämät tiedot. Virasto voi vaatia, että henkilö tarkastaa asiakirjat itse, jos virasto katsoo tämän tarkoituksenmukaiseksi huomioon ottaen toimitettavien tietojen määrän.

85 artikla

Viljeltyjen lajikkeiden tarkistaminen

1. Kirjallinen hakemus viljeltyjen kasvilajikkeiden tarkastamiseksi on osoitettava virastolle. Viraston suostumuksella tutkintavirasto järjestää pääsyn koeviljelypalstoille.

2. Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 2100/94 88 artiklan 3 kohdan soveltamista vierailijoiden yleistä pääsyä koeviljelypalstoille ei saa estää tämän asetuksen säännöksien perusteella, edellyttäen, että viljellyt kasvilajikkeet on koodattu omilla tunnuksillaan, ja että tarkoituksenmukaisiin viraston hyväksymiin varotoimiin on ryhdytty asianomaisen tutkintaviraston toimesta, sen estämiseksi, että mitään aineistoa ei kuljeteta pois paikalta ja tarkoituksenmukaiset toimenpiteet on toteutettu yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakijan tai omistajan oikeuksien turvaamiseksi.

3. Viraston pääjohtaja voi vahvistaa menettelyn yksityiskohdat viljeltyjen kasvilajikkeiden tarkastusta varten sekä 2 kohdan mukaisten suojatoimenpiteiden valvontaa varten.

86 artikla

Luottamukselliset tiedot

Tietojen pitämiseksi luottamuksellisina virasto pitää saatavilla maksuttomia lomakkeita, joita yhteisön kasvinjalostajanoikeutta hakeva henkilö voi käyttää antaakseen vakuutuksen, että kaikki tiedot osatekijöistä pidetään asetuksen (EY) N:o 2100/94 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti poissa julkisuudesta.

3 jakso:

Julkaisut

87 artikla

Virallinen lehti

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 89 artiklan mukaisesti vähintään joka toinen kuukausi ilmestyvää julkaisua nimitetään *yhteisön kasvilajikeviraston viralliseksi lehdeksi*, jäljempänä "virallinen lehti".

2. Virallisessa lehdessä julkaistaan myös tämän asetuksen 78 artiklan 1 kohdan c ja d alakohdan ja 2 kohdan sekä 79 artiklan mukaisesti rekisteröidyt tiedot.

88 artikla

Viraston myöntämiä käyttölupia koskevien hakemusten ja niistä tehtyjen päätösten julkaiseminen

Virallisessa lehdessä julkaistaan viraston myöntämää käyttölupaa koskevan hakemuksen vastaanottopäivä ja hakemuksesta annetun ratkaisun päätöspäivä, menettelyn osapuolten nimet ja osoitteet sekä ratkaisu, jota on haettu ja päätös. Vastaavalla tavalla julkaistaan pakkoluvan myöntämistä koskevasta päätöksestä myös sen sisältö.

89 artikla

Valitusten ja niistä tehtyjen päätösten julkaiseminen

Virallisessa lehdessä julkaistaan valituksen vastaanottopäivä sekä valitukseen annetun ratkaisun päätöspäivä, valitusmenettelyn osapuolten nimet ja osoitteet sekä ratkaisu, jota on haettu ja päätös.

II LUKU:

HALLINNOLLINEN JA OIKEUDELLINEN YHTEISTYÖ

90 artikla

Tietojen ilmoittaminen

1. Tietojen vaihdon on tapahduttava asetuksen (EY) N:o 2100/94 90 artiklan mukaisesti suoraan mainituissa säännöksissä tarkoitettujen viranomaisten välillä.

2. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ilmoittaminen virastosta tai virastolle voi tapahtua maksutta jäsenvaltioiden toimivaltaisten kasvilajikevirastojen välityksellä.

3. Edellä 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 2100/94 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietojen ilmoittamiseen tutkintavirastolle tai tutkintavirastosta. Virastolle on toimitettava jäljennös tällaisista tiedotuksista.

91 artikla

Tarkastaminen jäsenvaltioiden tuomioistuinten tai yleisten syyttäjäviranomaisten toimesta tai välityksellä

1. Asetuksen (EY) N:o 2100/94 91 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen tarkastaminen tapahtuu viraston arkistoimien asiakirjojen alkuperäiskappaleista yksinomaan tätä tarkoitusta varten ottamia kaksoiskappaleita käyttäen.

2. Jäsenvaltioiden tuomioistuimet tai yleiset syyttäjäviranomaiset voivat antaa niissä tapahtuvan menettelyn aikana viraston toimittamat asiakirjat kolmansien tarkastettavaksi. Tällaisen tarkastuksen on oltava asetuksen (EY) N:o 2100/94 88 artiklan säännösten mukainen eikä virasto saa periä siitä maksua.

3. Viraston on toimittaessaan asiakirjat jäsenvaltioiden tuomioistuimille tai yleisille syyttäjäviranomaisille ilmoitettava asetuksen (EY) N:o 2100/94 88 artiklan mukaisista rajoituksista, jotka koskevat yhteisön kasvinjalostusoikeushakemuksiin tai myönnettyihin oikeuksiin liittyvien asiakirjojen tarkastamista.

92 artikla

Menettely virka-apupyynnöissä

1. Jokainen jäsenvaltio nimeää keskusviranomaisen, joka ottaa vastaan viraston lähettämät virka-apupyynnöt ja toimittaa ne toimivaltaiselle tuomioistuimelle tai viranomaiselle toimenpiteitä varten.

2. Viraston on laadittava virka-apupyynnöt toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen kielellä tai liitettävä virka-apupyyntöön käännös kyseiselle kielelle.

3. Jollei 4 ja 5 kohdassa muuta säädetä, toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen on sovellettava kansallista lakia menettelyssä, joka koskee menettelyjä tällaisten virka-apupyyntöjen perusteella. Niiden on sovellettava erityisesti kansallisen lain mukaisia asianmukaisia pakkokeinoja.

4. Virastolle on ilmoitettava siitä, milloin ja missä tutkintaa tai muita oikeudellisia toimenpiteitä toteutetaan ja virasto ilmoittaa asiasta menettelyn osapuolille, todistajille ja asiantuntijoille.

5. Viraston pyynnöstä toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen on sallittava kyseisen viraston henkilöstön jäsenten läsnäolo menettelyssä sekä sallittava näiden esittää kysymyksiä kuultaville henkilöille joko suoraan tai toimivaltaisen tuomioistuimen tai viranomaisen välityksellä.

6. Virka-apupyyntöjen toimenpiteistä ei saa aiheutua maksuja eikä kuluja. Kuitenkin sillä jäsenvaltiolla, jossa virka-apupyynnön edellyttämät toimenpiteet toteutetaan, on oikeus vaatia virastoa korvaamaan asiantuntijoiden ja tulkkien palkkiot sekä 5 kohdan mukaisesta menettelystä aiheutuneet kulut.

VI OSASTO:

LOPPUSÄÄNNÖKSET

93 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Edellä 15 artiklan 4 kohdan mukaisesti viraston on maksettava tutkintavirastolle suoritetusta teknisestä tutkimuksesta täysimääräinen korvaus aiheutuneista kuluista. Hallintoneuvoston on ennen 27 päivää huhtikuuta 1997 määriteltävä yhtenäiset menetelmät kulujen laskemiseksi sekä yhtenäiset kulutekijät, joita on sovellettava kaikkiin asianomaisiin tutkintavirastoihin.

2. Ennen 27 päivää lokakuuta 1996 hallintoneuvoston on tehtävä päätös 22 artiklassa tarkoitetuista testauksen suuntaviivoista. Viraston pääjohtajan on tehtävä testauksen suuntaviivoja koskeva ehdotus ennen 27 päivää huhtikuuta 1996 ottaen huomioon tutkimuskertomukset, jotka ovat osa asetuksen (EY) N:o 2100/94 116 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä.

3. Yhteisön kasvinjalostajanoikeuden hakijan on asetuksen (EY) N:o 2100/94 116 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti esitettävä oikeaksi todistettu jäljennös mainitun asetuksen 116 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista tuloksista ennen 30 päivää marraskuuta 1995. Sellaisen jäljennöksen on sisällettävä kansallisen kasvinjalostajanoikeuden myöntämismenettelyyn liittyvät asiaan kuuluvat asiakirjat ja jäljennöksen on oltava menettelyn hoitaneen viranomaisen oikeaksi todistama. Jos tällaista oikeaksi todistettua jäljennöstä ei toimiteta ajoissa, sovelletaan mainitun asetuksen 55 artiklan 1 kohtaa.

94 artikla

Poikkeukset

Sen estämättä, mitä 27 artiklan 1 kohdassa säädetään, virasto voi ottaa huomioon tutkimuskertomukset sillä edellytyksellä, että kyseisen lajikkeen tekninen tutkimus jäsenvaltiossa on alkanut ennen 27 päivää huhtikuuta 1996, jollei hallintoneuvosto ole ennen tätä päivämäärää tehnyt päätöstä kyseessä olevien testien suorittamista koskevista suuntaviivoista.

95 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Asetuksen 27 artiklaa sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 1998 saakka.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 31 päivänä toukokuuta 1995.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

1. Todistajille ja asiantuntijoille maksettava 62 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu korvaus matka- ja oleskelukuluista lasketaan seuraavasti:

1.1. Matkakulut:

Edestakainen matka koti- tai sijaintipaikan ja sen paikan välillä, missä suullinen menettely pidetään tai missä todistelumenettely tapahtuu,

a) kulut junamatkasta ensimmäisessä luokassa tavanomaisine matkalisineen korvataan, kun matkan kokonaispituus lyhintä rautatiereittiä käyttäen on alle 800 km;

b) kulut lentomatkasta turistiluokassa korvataan, kun matkan kokonaispituus lyhintä rautatiereittiä käyttäen on yli 800 km tai lyhin reitti edellyttää meren ylittämistä.

1.2. Oleskelukulut korvataan sen päivärahan mukaan, joka maksetaan palkkaluokkiin A4—A8 kuuluville virkamiehille Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 13 artiklan mukaisesti.

1.3. Kun todistaja tai asiantuntija haastetaan virastossa pidettävään menettelyyn, hän saa haasteen mukana matkamääräyksen, joka sisältää yksityiskohtaiset tiedot edellä 1.1 ja 1.2 kohdassa esitetyistä korvausmääristä samoin kuin hakulomakkeen matkakulujen ennakon hakemista varten. Ennen kuin todistajalle tai asiantuntijalle voidaan maksaa ennakkoa, oikeudesta ennakon saamiseen on oltava sen viraston henkilöstön jäsenen antama vahvistus, joka määräsi todistajan tai asiantuntijan kuultavaksi tai valitusmenettelyssä valituslautakunnan puheenjohtajan vahvistus. Hakulomake on sen vuoksi palautettava virastoon vahvistettavaksi.

2. Todistajille 62 artiklan 3 kohdan mukaisesti maksettava korvaus ansionmenetyksestä lasketaan seuraavasti:

2.1. Jos todistaja joutuu olemaan poissa työstä kokonaisuudessaan korkeintaan kaksitoista tuntia, korvauksen ansionmenetyksestä on vastattava yhtä kuudeskymmenesosaa viraston työntekijän peruskuukausipalkasta A4 palkkaluokan alimman tason mukaan laskettuna.

2.2. Jos todistaja joutuu olemaan poissa työstään kokonaisuudessaan yli kaksitoista tuntia, hän on oikeutettu lisäkorvaukseen, joka vastaa yhtä kuudeskymmenesosaa 2.1 kohdassa tarkoitetusta viraston työntekijän peruskuukausipalkasta jokaiselta alkavalta kahdentoista tunnin jaksolta.

3. Edellä 62 artiklan 3 kohdan mukaisesti asiantuntijoille suoritettava ansionmenetyskorvaus määritetään tapauskohtaisesti ottaen huomioon asiantuntijan itse ehdottama korvauksen määrä. Virasto voi päättää pyytää menettelyn osapuolia ilmoittamaan kantansa ehdotettuun korvausmäärään. Maksut voidaan suorittaa asiantuntijalle ainoastaan, jos hän esittää asiakirjatodisteita siitä, ettei hän ole tutkintaviraston henkilökunnan jäsen.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut todistajille tai asiantuntijoille suoritettavat korvaukset ansionmenetyksestä tai palkkiot maksetaan sen jälkeen, kun viraston henkilöstön jäsenen toimesta, joka määräsi todistajan tai asiantuntijan kuulemisesta, on vahvistanut heidän oikeutensa maksun saamiseen, tai valitusmenettelyssä vastuullisen valituslautakunnan puheenjohtajan vahvistettua oikeuden korvauksen saamiseen.

5. Menettelyn osapuolten edustajana toimivan asiamiehen, neuvonantajan tai asianajajan palkkion korvaa 76 artiklan 3 kohdan ja 4 kohdan c alakohdan mukaisesti menettelyn toinen osapuoli seuraavien enimmäismäärien puitteissa:

a) valitusmenettelyssä lukuunottamatta todistelua, johon sisältyy todistajien kuuleminen, asiantuntijalausunnot tai katselmus: 500 ecua;

b) todistelu valitusmenettelyssä, johon sisältyy todistajien kuuleminen, asiantuntijalausunnot tai katselmus: 250 ecua;

c) yhteisön kasvinjalostajanoikeuden kumoamista tai peruuttamista koskevassa menettelyssä; 250 ecua.